15-årsjubilerande folkdansare i stor "knätofsuppvisning"

Saxon 5-11 augusti 1969

● Jämtland-Härjedalens distrikt av Svenska ungdomsringen firade nyligen under "knätofs-former" 15-årsjubileum med en välbesökt uppvisning i Östersund. Göran Karlholm, Oviken, ledde uppvisningslagets 19 par till tonerna av tio spelmän.

På bilden några av deltagarna. Dräkternas ortstillhörighet inom parentes: Gudrun Eriksson (Oviken), Gustaf Hallgren (Storsjö kapell), Asta Olsson (Ragunda), Agnar Mårtensson (Oviken), Anna Ifrén (Näs) och Allan Borgsten (Jämtlandsdräkten). (Foto: Hallings, Östersund)

Fiolen min

KATRINEHOLM. (Marg.) *Greta Garbo fick inte fiolen efter sin farbror, riksspelmannen Carl-Gustaf Axelsson i Floda. De s. k. legaterna har nu delats ut ur C. G. Axelssons testamente.*

Riksspelmannens berömda fiol var nämligen testamenterad till Södermanlands spelmansförbund som är mycket glada över att ha fått fiolen.

— Det är en klenod med mycket stort värde för oss, säger förbundets hedersordförande Gustaf Wetter i Katrineholm.

Om Greta Garbo kan bara sägas att ingen ännu fått tag på den hemlighetsfulla filmstjärnan. Fem år har hon på sig att komma och hämta arvet på 3 375 kr. efter sin farbror. Men ryktet att hon också skulle ärva sin farbrors fiol var alltså falskt.

SVERIGES DYRASTE fem öring — en rackare i bron från 1917 — har sålts fö 20 000 kronor.

Fin spelmansstämma i regnigt Södertälje

Det var en grå och regnig annandag pingst i Södertälje. Men alldeles ovanför centrum, nedanför Torekällberget, var parkeringsplatsen fullbelagd medan flerbarnsfamiljer och enstaka turister syntes vandra stigen upp mot den årliga spelmansstämman på bergsmuseet.

Folkmusik som museifunktion?

Nyligen påpekade docent Jan Ling i Musikens Makt att folkmusiken för länge sedan förlorat sin uppgift som bruksmusik och i dag blivit till "en pöl som alla kan simma i". En musik utan sociala gränser, avskild från sin ursprungliga funktion som klassmusik.

Naturligtvis gäller det också för spelmansstämmorna. Men om folkmusiken ska fortleva, åtminstone som musikform, är stämmorna alltjämt nödvändiga som en viktig spridningskanal.

På Torekällberget blev det en fin och glad folkfest. Trots att vädermakterna förhindrade det traditionella buskspelet som ofta är den intressantaste delen av en stämma.

I stället fördelades musiken mellan den stora scenen på berget där Södertälje Spelmanslag spela de så taglet rök om stråkarna, oc Garvargården, där spelmän frå hela landet samlats i rungand polskor och spänstiga hambopo ketter.

Kanske blev det alltför få til fällen till musikalisk erfarenhet utbyten mellan de unga och gar la traditionsbärare som samlats berget. Men den värme och spe glädje som alla medverkande vis de gav en stark och bestär känsla av en tradition vid liv.

En känsla som man säkert k stärka ytterligare vid de nå större spelsammanhangen i Dels i sommar.

SIVERT BRAMSTE

— 70 år fyller på måndag **Einar Sundquist**, Sandviksvägen 4, Björkvik. Han är född i Stora Malm och kom till Björkvik som lantarbetare 1938. I tolv år var han anställd vid Skogssällskapet i Katrineholm. Genom sitt intresse för sång och musik är han aktiv medlem i Björkviks Pensionärsförening.

Folkvisor med popkomp på Moderna museet

Folkmusik, sagor, bildprojektorer, barn, pop, pensionärer, tavlor, film, dans — allt samlades i en underbar röra innanför Moderna museets väggar hela söndagseftermiddagen i familjeunderhållningen "Boom! Boom! Boom!" Mellan och under programnumren utspelades härliga scener: 20 ungar i en klätterslang, ytterligare 20 kluddande på en stor väggmålning, 50 andra blåsande flöjt och bankande på trumma.

Mest bejublat blev ett framträdande av popgruppen Contact och folkmusiktrion Skäggemanslaget. Dels spelade de var för sig, dels genomförde de ett av de första ordentliga försöken att blanda folkmusik och pop till en ny enhet.

Contact visade fin variation i sitt program. Speciellt ett par lugnare Band-inspirerade låtar gick hem hos barnen.

Skäggemanslaget (eller Delsboligan) spelar genuin folkmusik med tre fioler och visade bl a på ett intressant sätt hur en folkvisa förvandlas i olika spelemäns "dialekter".

Tillsammans spelade då båda grupperna några nummer som var utarbetade från båda hållen, dvs folkvisa med popkomp och popinslag samt en poplåt skriven med tanke på de tre fiolerna. Även om numren hittills mera är att betrakta som skisser visade det sig att det är en fruktbar linje för framtiden. De försök som tidigare gjorts inom genren har inte kommit lika långt som detta.

Publiken var entusiastisk. I radioprogram de närmaste onsdagarna kan man höra mera om detta experiment.

HENRIK SALLANDER